

Uchwała Nr XVI/333/2004
Rady Miejskiej w Gliwicach
z 29 stycznia 2004 roku.

w sprawie: rozpatrzenia zarzutu - do projektu zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu zlokalizowanego po północnej stronie projektowanej autostrady A-4, obejmującego dzielnicę Ostropa.

Działając na podstawie: art. 18 ust.2, pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 z 2001 r., poz.1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 24 ust.3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. nr 15 z 1999 r., poz. 139 z późniejszymi zmianami) w związku z art.85 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz.717) - na wniosek Prezydenta Miasta

Rada Miejska w Gliwicach

uchwała:

1. Odrzucić zarzut, wniesiony pismem z dnia 30 września 2003 r.

do projektu zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu zlokalizowanego po północnej stronie projektowanej autostrady A-4, obejmującego dzielnicę Ostropa.
Projekt zmiany planu stanowi realizację Uchwały Nr XXIX/644/01 z dnia 31 maja 2001 r. Rady Miejskiej w Gliwicach.

Uzasadnienie, dotyczące odrzucenia zarzutu, zawarte jest w załączniku, który stanowi integralną część niniejszej uchwały.

2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Gliwice.
3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Gliwicach
Stanisław Ogryzek

**Załącznik
do uchwały nr XVI/333/2004
Rady Miejskiej w Gliwicach
z dnia 29 stycznia 2004 r.**

**Uzasadnienie
dotyczące odrzucenia zarzutu wniesionego pismem z dnia 30.09.2003 r.**

pismem z dnia 30 września 2003 r. wniósł zarzut do projektu zmiany planu, w którym kwestionuje określoną w planie szerokość ul. Tokarskiej, proponując zwężenie pasa drogowego tej ulicy.

Przyczyny odrzucenia zarzutu:

Ulica Tokarska, w dotychczas obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice, opisana była na rysunku planu symbolem L 1/2. Symbol ten oznacza ulicę lokalną o jednej jezdni i dwóch pasach ruchu. Obowiązujące rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej ws. warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43 z 1999 r., poz.430) określa minimalną szerokość w liniach rozgraniczających dla ulicy tej klasy - szerokość ta wynosi 12 m. W podanym wymiarze mieści się jezdnia o szerokości 5 - 6 m (2 pasy ruchu - szerokość 1 pasa ruchu: 2,50 do 3,00 m), a także chodniki oraz miejsce na realizację sieci uzbrojenia.

W projekcie zmiany planu ulica Tokarska oznaczona została symbolem KL 1/2 - ulica lokalna o jednej jezdni i dwóch pasach ruchu. Zgodnie z ww. rozporządzeniem, zapisy tekstu projektu zmiany planu, dla ulic tej klasy określają szerokość w liniach rozgraniczających, wynoszącą 12 - 15 m. Projekt zmiany planu - pomimo, iż bardziej szczegółowy niż dotychczas obowiązujący plan - nie wprowadził istotnych zmian: klasa ulicy pozostała ta sama, a linie rozgraniczające - przyjmując, że na zabudowanym już odcinku ul. Tokarskiej (z uwagi na stan własności) wynoszą 12 m - również nie uległy zmianie.

Ze względu na usytuowanie i długość ul. Tokarskiej, wielkość obszaru, jaki obsługuje oraz miejsce w układzie komunikacyjnym, który jest układem hierarchicznym, klasa tej ulicy nie może zostać obniżona zgodnie z życzeniem mieszkańców dzielnicy. Klasy ulic: lokalna i dojazdowa są klasami najniższymi, przy czym dla ulic dojazdowych minimalna szerokość w liniach rozgraniczających wynosi 10 m. Ustanowienie ul. Tokarskiej ulicą dojazdową - również z uwagi na skrzyżowanie z ulicą główną, jaką jest ul. Daszyńskiego w rejonie Wójtowej Wsi - nie byłoby poprawne.

Projekt zmiany planu, wykonywany w oparciu o obowiązujące przepisy, nie może zakładać szerokości pasów drogowych mniejszych, niż określone w rozporządzeniu - proponowane rozwiązania muszą być zgodne z prawem. Zgodność planu z prawem oceniana jest przez Wojewodę przed publikacją planu w dzienniku urzędowym.

Przedłużenie istniejącego, obecnie "ślepego" odcinka ul. Tokarskiej w celu obsługi nowoprojektowanych terenów mieszkaniowych i komercyjnych, jest rozwiązaniem racjonalnym. Rozwiązanie to nie narusza historycznego układu urbanistycznego - w tym równoległego układu ulic Tokarskiej i Architektów. Projektowane przedłużenie ul. Tokarskiej powoduje, że od strony zachodniej zyskuje ona połączenie komunikacyjne z ul. Daszyńskiego i przestaje być ślepaczem, co przy obecnej szerokości ulicy i dość znacznym terenie, jaki obsługuje, jest rozwiązaniem korzystnym. Jednocześnie nowy odcinek ul. Tokarskiej w sposób optymalny dzieli teren pomiędzy projektowaną "obwodnicą" Ostropy w rejonie węzła autostrady A-4 a ul. Daszyńskiego - na dwa pasy o podobnej szerokości.

Oдноśnie zarzutu przeciwko dysponowaniu przeznaczeniem gruntów prywatnych oraz zmianom w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wbrew interesom właścicieli działek - nie może być uznane za naruszenie prawa ograniczenie sposobu korzystania z działki, skoro w myśl art.33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, co stanowi przewidziane w art.140 KC ograniczenie praw właścicielskich do nieruchomości, poddając je rygorom wynikającym z treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli, poprzez ustalenia planu naruszony został interes prawny wnoszącego zarzut, wynikający w szczególności z uprawnień właścicielskich, ale stało się to zgodnie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie władztwa planistycznego (art. 4 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) - w ramach którego rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu - rada gminy może nie uwzględnić zarzutu.

Zgodnie z art.36 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli w związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jego zmianą, korzystanie z nieruchomości lub jej części, w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem, stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości może żądać od gminy:

1. odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę, albo
2. wykupienia nieruchomości lub jej części, albo
3. zamiany nieruchomości na inną.

W związku z powyższym, odrzucenie przedmiotowego zarzutu jest zasadne.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Gliwicach

